

НЕПРОХАНІ ПОРАДИ ДЛЯ ВБИВЦЬ ВІД
ВІРІ ВОН

УДК 821.621.251
С 93

Copyright © PT Karya Hippo Makmur 2023

Джессі Сутанто

С 93 Непрохані поради для вбивць від Віри Вон [Текст] : роман / Джессі Сутанто; переклад з англ. Ярослави Стріхи. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2025. — 408 с.

ISBN 978-966-448-490-6

Власниця чайної. Сваха. Детективка?

Шістдесятирічна самопроголошена експертка з чаю Віра Вон найбільше любить смакувати запашний улун і проводити розслідування в інтернеті (тобто перевіряти, чи її син нарешті почав із кимось зустрічатися).

Але коли одного ранку Віра прокидається і знаходить мертвого чоловіка посеред своєї чайної, стає зрозуміло: чашки міцного лондзину буде замало, аби владнати ситуацію. Віра переконана, що поліція не впорається з цим так добре, як вона сама (бо ж ніхто не винює злочину краще, ніж підозрілива китайська матуся, в якої купа вільного часу), тож вирішує взяти справу у свої руки.

УДК 821.621.251

© Джессі Сутанто, текст, 2023
© Ярослава Стріха, переклад, 2025
© Максим Філіпенко, обкладинка, 2025
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2025

ISBN 978-966-448-490-6 (укр.)
ISBN 9780008558734 (англ.)

Усі права застережено.

джессі сутанто

НЕПРОХАНІ ПОРАДИ ДЛЯ ВБИВЦЬ ВІД
ВІРІ ВОН

З англійської переклала *Ярослава Стріха*

Львів
Видавництво Старого Лева
2025

*Присвячую мамі, високому взірцю
та прототипу Віри*

Розділ 1

ВІРА

Віра Вон Джуджу (60 років) — свиня, хоча насправді мала б народитися півнем. Ми, звичайно, говоримо про китайський гороскоп. Поза тим вона людина і жінка, красно дякуємо, тільки де там до неї тим півням. Щоранку рівно о четвертій тридцять Вірині повіки різко розчахуються, ніби хтось ролети підняв. Після того верхня половина її тіла підіймається від матраца — Віра не з тих, хто ліниво викочується з ліжка, хоча треба визнати, що, коли вона сідає, у неї клацає і цокає зо пів десятка суглобів. Вона із задоволенням звіщує ноги в пухнастих шкарпетках і відразу намацує капці, які напередодні з військовою точністю поставила біля ліжка. Тут вона на хвилю зупиняється й відправляє синові нагадування, що він так усе життя проспить, а мусив би встати і взятися до роботи раніше за неї. Урешті, він — молодий, йому треба

завойовувати світ. Віра вважає, що пізно встають лише малі діти та європейці.

Швидко вмившись, Віра вдягає свій ранковий костюм — сорочку з таким великим логотипом Ральфа Лорена, що закриває цілу ліву грудь (ну гаразд, унаслідок дії часу і сили земного тяжіння логотип закриває тільки верхню половину груді) та спортивні штани. Вона натягає й поправляє накладні рукави, щоб між ними й сорочкою не визирало ні сантиметра шкіри. Багато років тому, коли Віра ще була сміливою дівчиною, вона ніколи не поправляла рукавів і часто мала засмаглу смужку на передпліччі. Але то були, очевидно, дні шаленств, коли вона жила за крок від прірви й бездумно ризикувала.

Натягнувши рукави, Віра киває своєму відображенню й марширує на кухню, де випиває пів літра води кімнатної температури (вона вважає, що холодна вода заморожує жир в артеріях і призводить до серцевих захворювань). При дверях Віра взуває ортопедичні кросівки, надягає сонячні окуляри в роговій оправі й урешті останній, хоча, можливо, найважливіший предмет гардеробу — гігантський козирок, завдяки якому до її шкіри не дотягнеться жоден підступний сонячний промінь, який викликає ластовиння та зморшки. А тоді Віра виходить у світ, не озираючись.

І все це — без допомоги будильника. Вірі справді треба було народитися півнем, тільки ніякий вона не півень, а свиня, і, можливо, саме тому вляпується у клопіт.

За китайським гороскопом, свині старанні та співчутливі: це до них слід дзвонити, якщо знадобиться щира порада. На жаль, мало хто дзвонить Вірі по щирі чи навіть нещирі поради. Та єдина особа, яка мусила б весь час просити поради — її рідний син Тілберт, — не дзвонить ніколи. Віра не розуміє чому. Коли батьки ще були живі, вона часто зверталася до них по пораду, навіть коли її не потребувала, бо, на відміну від сина, росла шанобливою дитиною і знала, що від таких прохань батьки почуваються потрібними. Ну, байдуже. Віра сумлінна мати й обдаровує Тіллі порадами на всі випадки життя. Її попередні повідомлення звучали так.

Відправлено сьогодні о 4:31:

Тіллі, не спиш? Уже 4:31, дуже пізно. Я в твоєму віку прокидаюся щоранок о четвертій і готую сніданок А Гону й А Ма*. Цілай**! Лови день! Carpe diem! З любов'ю, мама.

Відправлено вчора о 19:45:

Тіллі, я бачу, що одна дівчинка (@NotChloeBennet) лайкнула ДВА твої відео в тіктоку! Це значить, що ти їй подобаєшся. Я перевіряю її профіль — вона забавою випинає губки, але, думаю, з неї вийде добра

* Шанобливе звертання до батьків (кит.). — Тут і далі — прим. пер.

** Вставай (кит.).

дружина. На минулий тиждень вона ходила на манікюр з мамою, а отже, шанує свої дочірні обов'язки. Можливо, тобі треба підкотити до неї в ДМ і написати «пані, ну ви ☺». З любов'ю, мама.

Віра особливо пишалася фразою «пані, ну ви ☺». Вона старається не відставати від трендів і не вірить у те, що старі не можуть іти в ногу з часом.

Щоразу, як вона натрапляє на якийсь незрозумілий вислів, то гуглить його й виписує значення в маленький записничок.

Відправлено вчора о 17:01:

Тіллі, вже п'ята — сподіваюся, ти повечеряв. Твій дядько Лінь кожен дня вечера о сьомій і не дожив навіть до тридцять. Тож краще повечеряй зараз. З любов'ю, мама.

Цього разу Віра таки отримала відповідь.

Тіллі: Дядько Лінь помер, бо його збив автобус. І я тобі сто разів казав не називати мене Тіллі. Мене звати Берт.

Віра: Не груби старшим. Я ж тебе виховувала. І що не так з Тіллі? Це гарне ім'я, ми з твоїм ба-ба довго і старанно вибирання ім'я, тож цінуй його.